

Nr 92
Detsember

2021

Kalmetu Sõna

Kalmetu Põhikooli ajaleht

Ajaleht asutatud 1995. a 16.
detsembril

I klass õppeaastal 2021-22

1. Anderson, Victoria
2. Abel, Sander
3. Bernhardt, Janela
4. Grünberg, Keron
5. Indriko, Jan
6. Kõll, Sander
7. Lellep, Reiko
8. Raidmäe, Tauri
9. Siirus, Maret
10. Vaarend, Rasmus

I klass koos klassijuhataja Anneli Valgre'ga

Juhtum koolis Mälestus

Kool

Hommik uue päeva toob,
tee meid jälle kooli toob.
Kill, kõll, kill, kõll,
koolikell meid tundi viib.

Ajalugu, eesti, mate,
mööda koridore jookse.
Kirjandus ja kehaline,
läbi nädal uus sai jälle.

Nõnda aina kooli vahet
päevast päeva käime me.
Õpetaja klassi ees
meil õppeained selgeks teeb.

Mirtel Mutli, 8. klass

See juhtus teises klassis. Me kordasime kahekümneni arvutamist. Kellelgi polnud see veel selge, seega pidi õpetaja meile seda tahvli peal seletama. Ta kirjutas tahvlile $4+9$ ja küsis meilt selle vastust. Keegi ei osanud vastust öelda. Seepeale kirjutas ta tahvlile tehte vastuseks 13 ja käskis meil igäühel see pähe õppida. Me pidime selle tehte omale ka vihikusse kirjutama.

Järgmisel päeval oli meil jälle matemaatika tund. Õpetaja kirjutas tahvlile uue tehte: $7+6$. Jällegi küsis ta klassi käest vastust ja jällegi ei osanud keegi meist vastata. Ta kirjutas tahvlile tehte vastuseks 13.

Kogu klassi nägudel oli näha segadust ja mõned pidasid õpetajat isegi hulluks. Alles eile oli ta ju öelnud, et 13 võrdub neli pluss üheksa.

Mirtel Mutli, 8. klass

Mälestusi suvest

Minu suvi hakkas viiendat aastat samamoodi. Selle aasta maasikahooaeg oli lühike ning lõppes 1. juulil. Maasikate korjamine algas tavaliselt kell kuus hommikul ning lõppes kell üks päeval, seega jäi pool päeva vabaks. Õhtuti sain ma endiste koolikaaslastega Leiest kokku. Sain nendega kokku, sest nad elavad mulle lähedal ning ei pidanud pärast väsitavat tööpäeva bussidega sõitma. Koos mängisime võrkpalli või veetsime niisama aega. Viimasel tööpäeval viis mu ema minu ja mu õe Laura preemiaks Lapanina hotelli üheks ööks. Käisime suve jooksul päris mitu korda Kablis mere ääres.

Juba 4. juulil läksime terve perega Pärnusse kolmeks ööks. Sai väga palju suvitatud, šopatud ja söömas käidud. Mul oli väga tore aeg enda perega. Suvel ei jäänud ka klassiõed ja vennad nägemata. Kõige rohkem veetsin aega Laura, Kadi ja Lisetega.

Lugesin suvel imekombel ka raamatu läbi. Raamatu nimeks oli „Sina minu kõrval ja maailm meie vahel”. Väga hea raamat oli. **Kadri Lorup, 8. kl**

Käisin ka oma perega Hiiumaal ja Saaremaal. Sõitsime algul Hiiumaale, olime seal tuttavate juures. Sellel õhtul, kui päike hakkas loojuma, läksime pere ja sugulastega purjekaga sõitma. See vaade oli jumalast ilus. Järgmine päev läksime Saaremaale. Seal praamil saime ka korra kapteni juures käia. Kui Saaremaal olime, siis läksime ühte hotelli, seal oli päris ilus. Õhtul oli meil kolmekohaline õhtusöök, see oli kohe teine kogemus. Ja hommikusöök oli ka päris luksuslik. See koht oli Pädaste mõis. Järgmisel päeval läksime juba uude kohta, Muhu saarele ööbima. Ka seal oli ilus. Vahepeal käisime ka rannas, seal olid millimallikad. Algul kartsin, aga hiljem sain isegi neid kätte võtta, kuna need ei kõrvetanud. Sellel õhtul läksime mingile vanemate sõbrale külla. Neil oli väga ilus kodu.

Laura- Liisa Laur, 8. kl

Peale tallielu läks aeg mööda väga rahulikult, kuni mu vend abiellus. Jah Erko abiellus ühe toreda naisega 16. juulil, kellega tal ka juba poeg on. Pulmad olid üliägedad. Saime end ema ja õdedega kõik üles lüüa ja nägime päris vinged välja, eriti mina ja Regiina (ema sõnul). Pulmapidu oli vinged, kõigil oli noorpaari üle ülimalt hea meel ja kõik nägid uhked välja.

20. juulil sõitsime noorpaari pulma puhul kolmeks päevaks Saaremaale. Seal oli nii äge, käisime igasugustes muuseumites, jaanalinnufarmis (kus mind hammustas sebra) ja mere ääres ujumas. Meie ööbimiskoht asus keset väga ilusat metsa. Seal oli väga hubane ja mõnus. Minu lemmikuim osa sellest reisist oli koeraga üksi majas olla ja magada ning nautida rahu ja vaikust, seni kuni teised autodega mööda Saaremaad ringi sõitsid. Just siis oli hea puhkuse tunne. Peale sellist reisi olid kõik rampväsinud. **Triin Porohov, 8. kl**

Käisin jaanipäeva ajal erinevatel üritustel, kus jõudsin alles varahommikul koju. Kõige lähedam oli Kärstna jaanituli. Suve lõpus käisin ka Viljandi suvelõpupeol, kus olid väga head esinejad ja hea muusika. Minu lemmik olid Hellad Velled.

Suve keskel ehk umbes juuli keskel sain ma omale kolmanda luksuslikuma Ford Sierra, mis on 1983. aasta mudel. Sellel autol ei ole mul olnud vaja väga midagi muuta, kuna see oli nii heas seisukorras.

Sel suvel oli võistluseid palju vähem kui eelneval suvel. Aga nendel võistlustel, kus ma käisin, pidas auto ilusti vastu ja üllatas mind väga palju oma väikese võimsuse ja kerge kuid jäiga kerega.

Käisin ka malevas, lootes raha teenida, kuid sealt ei saanud mingit erilist summat ja ka kukkusin kuumaga mitmeid kordi kokku kitkudes kõrget heina lagedal sibulapõllul.

Sel suvel olid ka väga palavad ilmad, seega otsisime kogu aeg sõpradega varju, kus olla. Sai ka palju ujumas käidud, kuna vesi oli Viljandi järves pikka aega 25-30 kraadi.

Loodan, et edasised aastaajad tulevad ka sama lõbusad kui see suvi!

Mihkel Altsaar, 9. klass

Mälestusi suvest

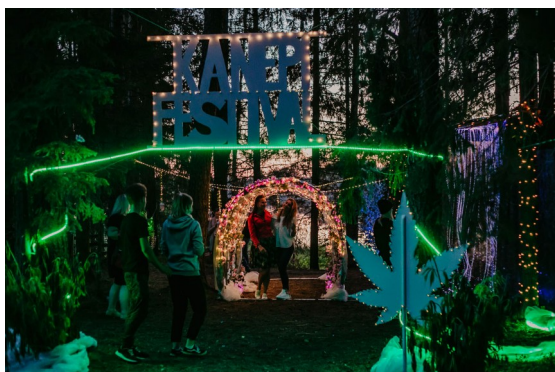
21. juulil läksin ma Face suvelaagrisse Kanepi gümnaasiumisse. Laagris oli kell 8.30 äratus ning pärast seda hommikusöök. Iga päev oli 3-4 45 min pikkust tantsutundi. Pärast lõunasööki oli meil paar tundi vaba aega ja siis algasid erinevad ettevõtmised õhtuti.

Esimesel õhtul oli meil filmiõhtu. Suured vaatasid õudukat ja väikesed vaatasid multikat. Teisel õhtul toimus seal Su Nägu Kõlab Tuttavalt vol 2. Erinevad grupid tegid erinevaid laule järgi ja meisterdasid iseendale kostüümid riietest, mis neil endal parasjagu kaasas olid. Kolmandal õhtul läksime kõik koos Kanepi valgusfestivalile. Kõndisime sinna hanereas üle põllu. Seal esinesid Genka ja 5miinust. Lava lähedal oli väike mets paljude tulekestega. Seal oli valgustatud teerada ning erinevad valguskardinad.

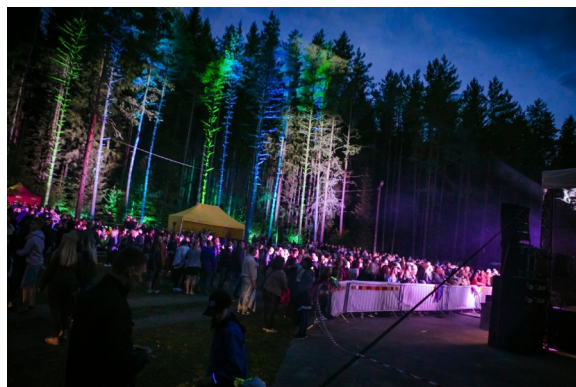
Järgmine õhtu pidime uuesti sinna festivalile minema Liis Lemsalu kuulama, pidi tantsulahing toimuma ning pidime öösel korvpalliväljakule tähti vaatama minema, aga paar inimest jäid haigeks. Laager lõpetati, sest terviseamet soovitas laagri laiali saata. Kõik läksime kella kaheksast bussiga Viljandisse.

Kõik olid väga kurvad ja paljud nutsid Viljandisse jõudes, sest kõik armastavad seda laagrit ja keegi ei suuda oodata, millal järgmise aasta laager tuleb.

Lisete Enders, 8. klass

Kanepi valgusfestivali valgusmets

Kanepi valgusfestival

Face suvelaager

Face suvelaagri tantsutund

Kokanduse töötuba oli Ulgel

Kalmetu Põhikooli 5.-7. klassi noored käisid Võrtsjärve angerjafestivalil kokanduse töötoas Ulgel. Kuumaks aeti grill ja supipott, angerjas pani suud naeratama igas maitstes ja vormis. Õpilasi juhendasid Belgiast pärit Olde Hansa restorani peakokk Emmanuel Wilde ja Hardi Sandre Luik.

Isadepäeval organiseerisime orienteerumisõhtu

Neljapäeval, 11. novembril toimus kooli õuealal isadepäevale pühendatud orienteerumisõhtu. Suur tänu kõigile osalejatele ja abilistele, kes muutsid õhtu meeleolukaks! Tuleb öelda, et ka ilmataat soosis meie ettevõtmist kuni hilisõhtuni!

Õpilasesinduse president Kadi Rimmel ja asepresident Liis Saarepera loosisid välja kõigi osalenuke vahel kino kinkepiletid.

Võitjad on järgmised: Keron, Romet, Alo, Igor, Eleri, Martin, Kaldi, Kedi, Rauno, Robin, Avo, Johanna, Steffi, Pille, Selma, Pärtel, Ago. Palju õnne! Kinkepiletid saate kätte Karini käest.

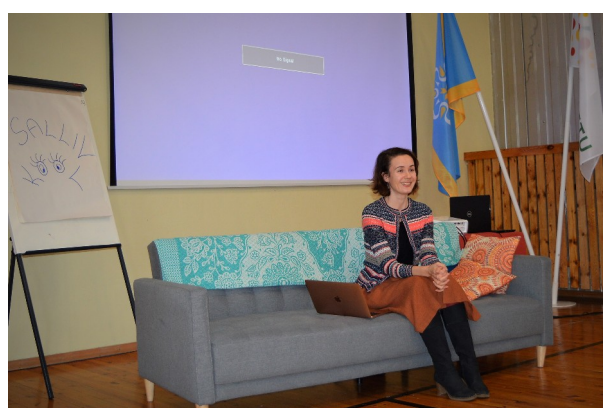
Karin Mägi (Kalmetu Põhikooli huvijuht)

Käimas on projekt Salliv Kool

Kalmetu koolis on käimas Salliva Kooli projekt "Ka sa tahad sellest rääkida?", mille raames on toimunud sõbratunnid, taskulampidega orienteerumisõhtu, sallivust käsitlevate noorte- raamatute näitus.

18. novembril toimus 4. - 9. klassi noortele suunatud sallivuskonverents, mille avasid Kalmetu Põhikooli näiteringi õpilased teemakohaste etüüdidega. Kõnelesid psühholoog Kristiina Treial, koolitaja ja näitleja Maarja Mitt, veebipolitseinik Andero Sepp, loovuskoolitaja ja protsessijuht Kati Orav. Päev oli pikk, kuid täis häid mõtteid ja olulisi tarkuseterasid, mida enese sees edasi kasvatada. Projekti toetavad Haridus- ja Teadusministeerium ning Eesti Õpilasesinduste Liit. Konverentsile järgneb juba 26. novembril kell 16.00-18.00 toimuv sallivus- ja sõprusteemaline kinoõhtu ning projekti lõpetab klassidevaheline plakatikonkurss, mille võitja klass saab auhinnaks uhke *bowling*upaketi.

Karin Mägi (huvijuht)

Räägib näitleja Maarja Mitt

Osaletakse töötubades

Õpetab psühholoog Kristiina Treial

Kooli sünnipäev

4. novembri tähistas Kalmetu Põhikool oma 151. aastapäeva! Väärikat numbrit tähistati mitmete toredate ettevõtmistega.

Toimusid klassidevahelised sõbratunnid, kus mängiti, lustiti ja õpiti teineteist paremini tundma. Toimus aastapäeva jooks, mille üldvõitjateks krooniti noormeestest Joosep Poolakese ja neidudest Maria Poolakese. Siinkohal tuleb ka mainida, et tõeliselt sportlik perekond viis koju rohkem medaleid kui kaks. Muljetavaldav!

Sünnipäevanädalal said õpilased osaleda KVARK teadusteatri etendusel kui ka töötubades (fotol). Algklassi lapsi rõõmustas Teatribussi etendus "Tähtsad asjad" (all vasakul fotol). Aastapäevale pühendatud aktusel tunnustas õpetaja Ene Toomsalu loomekonkursi parimate tööde autoreid. Kooliperel oli rõõm võidutöid ka kuulata. Oli meeleolukas nädal täis põnevaid sündmusi! Palju õnne ja sama vapralt edasi!

Karin Mägi (huvijuht)

Õppealajuhataja Heljo Saar esineb kõnega

Maria ja Joosep Poolakese süütavad sünnipäevaküünlad

Suvel laagris

Ma käisin Noore Looduskaitaja laagris. See kestis 5 päeva Vanaõue puhkekeskuses. Sinna minnes teadsin ma ainult ühte inimest, aga ära läksin ma uute sõprade ja tuttavatega.

Esimesel päeval, kui sinna jõudsim, jagati meid käämpingutesse ja anti aega lahti pakkida. Juba esimesel öhtul läksime kanuuretkele. See rada oli umbes 7 km ja läbisime seda umbes 1,5 h.

Teisel päeval sõime hommikusöögi ära ja läksime bussiga Soomaale. Meil oli plaanis retk Toonoja rabasaarele ja endisesse Toonoja külla. Sinna minekuks pidime läbi jõe kõndima ja siis paar kilomeetrit läbi metsa jalutama. Käia mahajäetud rabasaarel oli tõeliselt imeline, aga muidugi olid kõik peale matka väga väsinud. Läksime jalutuskäigule Toris, enne seda sõime aga kohalikus söögikohas. Peale Tori ajaloo kuulamist ja liivapaljandis olevas koopas käimist sõitsime bussiga tagasi Vanaõuele. Pärast väikest puhkepausi oli meil loeng Eesti kohapärimuse kohta. See päev lõppes öhtusöögiga Vanaõuel ja siis magama minekuga.

Vanaõue puhkekeskus

Enamus päevadest olid planeeritud meil Navesti jõe elustiku uurimiseks. Navesti jõgi voolab täpselt Vanaõue puhkekeskuse kõrval. Elustiku uurimiseks hakkasid osad kala püüdma ja teised, sealhulgas ka mina, kahvadega põhjaelustikku uurima. Me sõime ka vahepeal lõunasööki, aga jätkasime uurimisega. Vahetasime ka ülesandeid ja sain ka proovida kala püüda. Kuna püüdsime nii palju kala, otsustasime need ära grillida. Kala oli üllatavalt hea. Peale kõikide liikide ära määramist sõime öhtust ja suundusime maastikumängule.

Sõitsime jälle bussiga Soomaale, aga seekord Soomaa infokeskusesse. Seal oli meil puutöö õpituba, kus ma sain endale vesta lusika. Peale seda sõime ja kuulasime loengut samblike kohta. Pärast loengut tegime ka praktikat ja läksime samblike määrama. Tegime ka infokeskuse ees grupipildi. Pärast öhtusööki Vanaõuel tegime koos laagrikaaslastega lõkkeöhtu, see oli väga lõbus. See oli viimane öhtu laagris ja siis just hakkasime laagrikaaslastega rohkem läbi saama.

Viimasel päeval sõime ära hommikusöögi ja hakkasime pakkima. Meil oli väike kokkuvõtlik kogunemine ka, kus oli väike teadmiste kontroll, mida me uut õppisime. Asjad kokku pakitud, sõime lõuna ja läksime vanemaid ootama. Jagasime laagrikaaslastega ka oma kontaktid, et ühenduses püsida. **Kadi Rimmel, 8. kl**

Improlaager oli 26-28 juuni. Seal käisin ma koos Anni, Johanna, Steffi, Lisete ja Steniga. See oli näitlemise laager, kus mängisime erinevaid näitlemisega seotud mängu ja meile anti erinevaid nippe, kuidas olla parem näitleja. Mõlemal öhtul tegime lõkke peal ise süüa ja rääkisime erinevaid jutte. Kogu laager oli väga tore ja mõnusa meeleoluga ning kui see järgmisel suvel ka toimub, lähen ma sinna kindlasti uuesti.

Viljandi pärimusmuusika festival toimus sel aastal 22.-25. juulil. Tasuta pass oli mul juba eelmisest aastast olemas, seega sain ma sinna minna iga päev. Ma käisin kokku üheksal kontserdil ja lisaks veel reedesel folgi aftekal.

Kohe peale folki läksin ma Sotto Voce laagrisse, mis toimus seekord Oksforelli puhkekeskuses. Eelviimasel öhtul oli meil sünnipäevateemaline stiilipidu, kuna Sotto sai 20 aastaseks ning viimasel päeval oli kontsert, kus me esitasime lugusid, mida me laagris õppisime.

Mirtel Mutli, 9. klass

8.....

Esseekonkursi „Kui on pime, saa ise lambiks” tulemused

4. november 2021 toimus meie koolis 7. - 9. klassini kirjanik Viivi Luige sünnipäeva puhul esseekonkurss „Kui on pime, saa ise lambiks”

7. klassi arvestuses 1. koht **Anni Oja**, 2. koht **Kevin Visla, Timo Sibrits**, 3. koht **Johanna Maria Topolev, Steffi Maarja Tiits**

8. klassi arvestuses 1. koht **Kadri Lorup**, 2. koht **Ingrid Kallas**, 3. koht **Liis Saarepera, Merili Kulper**

9. klassi arvestuses 1. koht **Mirtel Mutli**, 2. koht **Sereli Marandi**, 3. koht **Elevi Lääts**

Žürii liikmed: Ene Toomsalu, Sirje Pöder, Karin Mägi, Margit Kaarmäe

Kui on pime, saa ise lambiks

Kas inimeseks olemise juures mingi eriline saladus on, seda ma ei tea, aga seda, et igal inimesel on mõni saladus, seda ma tean. Selle kõige juures veel ka hall argipäev ja ülemvõim, millega tuleb toime tulla.

Eks saladusi ole meil kõigil. On selliseid, mille keegi meile usaldab, kuid ka selliseid, mille elu ise meie teele veeretab. Vahel on vaja mõnda neist jagada, samas tuleb meeles pidada, et mõnikord on targem mõni asi ainult enda teada hoida. Palju on asju, mis võivad meie elu muuta. On need siis ootamatused, õnnetused, saladused või ülemvõim ja korraldused nagu praegu.

Varem oli minu jaoks üsna tavaline, et käia nädala sees koolis, vahel peale kooli linnas ja nädalavahetustel sõpradel külas, nendega koos linnas või kinos. Nüüd aga on minu elu muutunud üksluiseks. Tänu koroonale on pidevalt uued korraldused ja piirangud, mida alatasa muudetakse. Maski kandmine, meelelahutuse võimaluste piiramine ja sellest tingitult meeleavaldused vaktsineerimise, maskide ja piirangute vastu.

Samas on palju inimesi, kelle argipäev on kõige eelneva tõttu muutunud halliks. Täiskasvanutel on töö, kodu, kodused toimetused ja siis jälle kõik otsast peale, just nagu katkine kassett. Ega see noorte puhulgi väga erinev ei ole. Meelelahutust on piirangute tõttu jäänud väheks ja kodus pole midagi huvitavat teha.

Meelelahutust siiski tekib aina rohkem internetis. Seegi on väga mitmekesine. Iroonia, must huumor, *stand-up* ja palju muud. Meelelahutuseks on ka kirjandus. Väga palju on ka olukordi, kus leitakse tulevikuks uusi ideid ja hakatakse ellu teisiti suhtuma. Ka selleks on erinevaid põhjuseid. Mõjutajateks on näiteks sotsiaalmeedia, ajakirjandus, kirjandus ning ka inimesed meie ümber.

Mina olen selle käigus õppinud, et ükskõik mis ka ei juhtuks, tuleb jääda iseendaks, sest inimesed meie elus tulevad ja lähevad. Kõigile ei saa ja ei peagi meeldima. Vähe on neid inimesi, kes on alati meie kõrval ja jäävad meie ellu ka siis, kui meie elu läheb allamäge. Samuti olen õppinud ja kogunud, et vahel lahutab meid kallitest inimestest just surm. See teeb haiget, sest tavaliselt on see nii, et me ei oska seda ette näha ja ei saa ka nendega hüvasti jätta. Siiski tuleb sellega leppida, sest surm on vältimatu osa elust. Kui kurb see ka poleks, keegi meist pole surematu.

Surm on vaid üks asi, mis raskusi kellegi elus tekitab. Lõputult on asju, mis võivad su elu pea peale pöörata. Rasketest aegadest tuleb lihtsalt üle saada. See on natuke nagu kõnniks pimedal teel. Sa ei tea kunagi, millal järgmine takistus su teel on. Tuleb jääda positiivseks. Pea igast asjast on võimalik õppida, isegi kui see on läbi pisarate. Positiivse suhtumisega on võimalik kasvõi natukene mõnel lõigul oma teed valgustada, et näha ja aimata, mis elul sulle veel varuks on.

Merili Kulper, 8. klass Omaloomingukonkursi 8. kl arvestuses III koht

.....

Kui on pime, saa ise lambiks

Oli üks pime talveõhtu. Ma istusin akna ääres ning vaatasin aknast välja. Ma nägin üleval künka peal mingit vilkuvat valgust. Arvasin, et keegi kõnnib mööda kruusateed kodu poole. Aga mulle tuli meelde, et mitte keegi ei ela siin minu kodu läheduses. Selle künka peal ei olnud mitte ühtegi maja. Oli vaid üks väike kruusatee, mis viis kilomeetri pärast paksu metsa. Metsas elas küll metsloomi, aga neid oli ka vähe siin, kuna minu kodu ümbritses paks ja tihe kuusemets. See nägi välja nagu hirmuäratav panksein, mis kõrgub taevasse.

Ma istusin akna ääres oleval kiiktoolil. Olin sättinud ja kerinud ennast teki sisse. Kui ma aknast välja vaatasin ja jälgisin liikuvat valgust, märkasid ma, et minu akna juures istus üks kass. Ta ei olnud enne minu maja akna all käinud ja üldse ma polnud sellist kassi enne näinud. Jõllitasime kassiga tükk aega tõtt, kuniks ma pöörasin pilgu uuesti künka peale, kus ma olin valmis ikka veel valgust nägema, aga ma ei näinud. Pöörasin siis uuesti pilgu kassi poole, aga temagi oli ära kadunud. Vaatasin siis ringi ning märkasid, et mingi imelik nägu jälgis mind. Pilgutasin silmi ning ta kadus ära. Kehitasin õlgu, tegin endale kohvi ja kõndisin tagasi teise tuppa ning sättisin ennast uuesti teki sisse.

Võtsin ühe lonksu ja vaatasin välja. Nägin, et nägu oli palju lähemale liikunud. Olin hirmul ning pigistasin silmad kinni. Vaatasin uuesti välja ning nägu oli vastu mu akent. Jõin kohvi ruttu ära ja tõmbasin kardina aknale ette ning jooksin voodisse ning jäin magama.

Mul oli tunne, et oli hommik ja ma üritasin voodist püsti tõusta, aga ma ei suutnud. Nägin kauguses ühte valget kuju, mis jooksis minu poole. Ma rahmeldasin, aga ma ei liikunud üldse. Kuju oli umbes 10 meetri kaugusel ja ma üritasin karjuda, kuid häält ei tulnud suust välja. Pigistasin silmad kinni ja tundsin, kuidas mu keha alla neelatakse. Ärkasin unest üles ja märkasid, et mind oli seotud tooli külge. Mu ees seisis üks tume kuju koos põleva tikuga.

Nägin, kuidas ta viskas tikku minu suunas. Kui ma põlema süttisin, kuulsin ma, kuidas kuju ütles: „Ma panin sind põlema, et sa saaksid teistele lambiks olla” ning ta haihtus.

Steffi Maarja Tiits omaloomingukonkursil 7. kl arvestuses III koht

Kui on pime, saa ise lambiks

Oli üks öö, kus ma magada ei saanud, sest mõtlesin oma elu peale. Kui ma saan 10 aastaseks, siis milline iseloom mul olema hakkab? Milline ma välja näen? Kuidas käitun? Kelleks ma saan? Kuidas maailma aitan? Need küsimused vaevasid mind nii tugevasti, et ma lihtsalt ei jäänud magama. Ma mõtlesin, et toon köögist endale sooja piima ehk see aitab.

Läksin tasakesi kööki, läksin trepist alla külmiku juurde, vaatasin aknast välja ja nägin väljas tüdrukut, kes istus tee ääre peal, valgusposti all. Mul oli temast nii kahju, et ma võtsin nagist jope ja läksin õue tema juurde. Küsisin temalt: „Mis sa teed siin väljas külma käes?” Ta vastas, et midagi. „Hea küll,” mõtlesin ma endamisi. Tüdruk küsis minult: „Mis su nimi on?” Ma vastasin, et Liisa. „Mina olen Keiti,” ütles tüdruk. „Meeldiv kohtuda, Keiti,” vastasin ma. „Kas sul kodu polegi?” „Ei ole,” vastas Keiti kurvalt. Ma mõtlesin pikalt ja vastasin talle: „Tule minu juurde ja hommikul vaatame, mis edasi saab.” Hommikul läksin koos Keitiga alla ja rääkisin ema ja isaga Keitist. Ema ütles, et Keiti võib jääda, kuniks ta vanemad teda tagasi tahavad, isa ka nõustus.

Keiti oli mulle nagu õde, keda mul pole olnud. Ta sai mulle suureks eeskujuks. Minust sai täiskasvanuna president ja Keitist sai minu sekretär.

Johanna Maria Topolev omaloomingukonkursil 7. kl arvestuses III koht

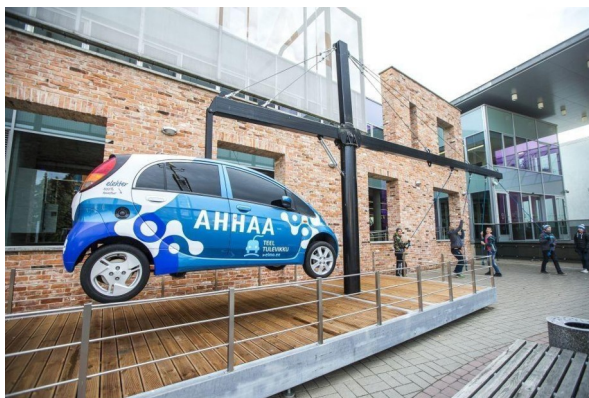
Käisime õppereisil AHHAAS

Me käisime klassiga reedel, 15. oktoobril Ahhaa Teaduskeskuses. Kui esimene tund sai läbi, jõudis buss kooli ette. Kui me olime ennast bussi sättinud, hakkas meie reis pihta.

Bussisõit ei olnud väga pikk. Varsti hakkas juba Tartu paistma, jõudsimegi Ahhaa Teaduskeskusesse. Kui me tulime bussist välja, jõudsime üks minut enne, kui see lahti tehti. Üks minut läks mööda, siis lasti meid sisse. Panime kõik klassi riided riidehoidu. Õpetaja tõi meile kõigile käepaelad. Õpetaja tegi sellise reegli, et võisime üksi seal ringi liikuda. Esimeseks läksin oma naabriga naeltevoodile. Seal oli küll väga lõbus. Järgmiseks läksime peeglituppa. Peale seda läksime akvaariumite juurde. Seal nägime salamandrit, tiguid ja põhjakoristajat. Järgmiste akvaariumite sees olid kalad, meritähed, merihobud ja korallid. Siis oli seal selline koht, kus sa said proovida, mis tunne on hüpata Kuu peal. Me olime juba päris kaua ringi vaadanud, siis tuli aeg, millal saime minna töötuppa, seal tegime õhupallikitari. Kui töötuba sai läbi, läksime sööma koolist kaasa pandud einet. Peale söömist läksime poodi. Poest ostsin ma oma väikesele õele loomaraamatu ja endale ostsin ühe pastaka ja laekaunistuse. Meil oli väga vähe aega, siis pidime võtma riidehoiust enda riided ja minema õue. Buss jõudis kohale. Mina küll bussiga tagasi ei sõitnud, sest minul oli sel pühapäeval Tartus ratsutamise trenn. Kui ma läksin õue, siis vanaema ootas mind. Käisime vanaemaga õpetaja juures sellepärast, et õpetaja teaks, kui ma ära lähen.

See päev oli väga tore, sest meil oli väga lõbus. Ootan väga, et sinna uuesti minna.

Adele Soovere, 4. klass

Portreelugu

Minu nimi on **Piibe Arakas**. Selle nime panid mulle ema ja isa. Ma olen 10 aastat vana. Järgmisel aastal saan 11, mida ootan väga. Minu sünnipäev on 2. septembril. Saan tähistada oma sünnipäeva koos kooli algusega. Sündisin Tartu haiglas. Mu vanemad elasid sellel ajal Tartu lähedal. Silmad on mul ilusad rohelised ja suured. Silma värv on emaga ühesugune. Juuksed on mul tumepruunid.

Mulle meeldib kanda juukseid hobusesabas. Nahk läheb mul päevitades pruuniks. Mulle meeldib, et mu nahk on tumebeež. Minu õnnenumber on 2. Ma olen sündinud 2. septembril ja sellepärast on see mu õnnenumber. Lemmikvärvid on mul roosa ja punane. Mul on palju riideid ja mänguasjad samas toonis. Minu parim sõber on Kendra Gustavson. Ta on tore, aga mõnikord oleme üksteise peale pahased. Süüa meeldib mulle magusat ja ka krõpsu, mis on soolane. Kui söön magusat, siis tahan ka soolast maitset tunda. Minu perekond elab Uusna külas. See asub Viljandist 10 km kaugusel. Mulle meeldib joonistada ja magada. Mulle meeldivad värvid ja ilusad unenäod. Räägime vanaema ja vanaisaga naljakaid lugusid, mis on ka natuke imelikud. Imelik on see, et mõned koerad ja kassid saavad hästi läbi. Aga mulle ei meeldi rääkida sõprade saladusi välja. Sõbrad usaldavad mind ja nad on mulle tähtsad.

4. klassi portreelood

Minu nimi on **Gloria Poolakese**. Selle nime pani mulle mu isa, aga mulle taheti alguses panna Saara nimeks. Ma olen kümme aastat ja kaks kuud vana. Mina sündisin 11. juulil 2011. Ma sündisin Viljandi haiglas. Silmad on mul hallikas sinined. Juuksed on mul pruunid ja väga natuke lokkis. Nahk on mul beež nagu kõikidel. Minu õnnenumber on 9, sest see on ilus number. Lemmikvärv on mul helesinine, beež ja must. Parim sõber on mul Dagmar Toom ja Tereza Spitzef. Süüa meeldib mulle hakkliha makaronidega koos ketšupiga. Tegelikult meeldib mulle peaaegu kõik. Minu perekond elab Uusna külas. Ma elan maal. Mulle meeldib ratsutada hobustega ja vahel ka poniga, mulle väga meeldib see. Me räägime eesti keelt ja vahel harva inglise keeles. Aga mulle ei meeldi rääkida loomadest, kes on ära surnud.

Viljandi haigla

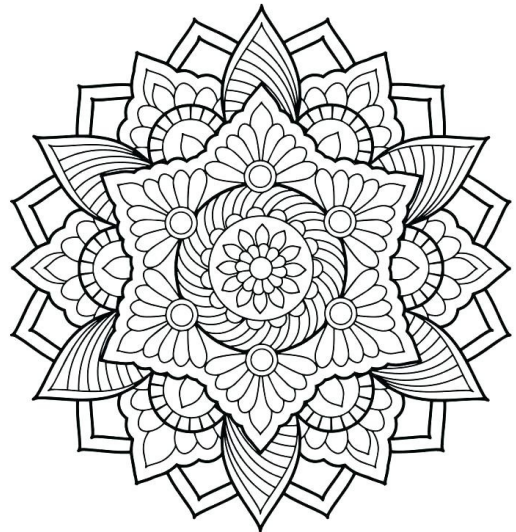
Minu nimi on **Isabella Abdalla**. Selle nime pani mulle ema, aga sõbrad kutsuvad mind Bellaks. Ma olen 9 aastat ja 3 kuud vana. Oma vanuse kohta olen ma parasjagu pikk. Minu sünnipäev on 19. juulil. Juuli on minu arvates suve kaunim kuu. Sündisin Viljandi haiglas ja olin üks jonnakas beebi. Silmad on mul tumepruunid nagu mu vendadel. Ja ma oskan hästi kurja nägu teha. Juuksed on mul ka tumepruunid nagu mu vendadel. Ja hommikul ärgates on mu juuksed korralikult pusas. Nahk on mul punnivaba. Kuid vahest võib mõni asi tekitada allergilise reaktsiooni. Minu õnnenumber on kolm. Ja meid on vendadega kokku kolm, nii et oleme koos väga õnnelikud. Lemmikvärvid on mul punane, must ja valge. Ja mulle tundub, et seda loetelu võib jätkata. Minu parim sõber on Catlyn, ta on praegu Tallinnas. Ja koolis on minu parim sõber Evelyn. Süüa meeldib mulle krõpsu, friikaid, spagette ja torti. Ja vahepeal meeldib mulle näksida paprikat. Minu perekond elab Tusti külas. Seal on meil ilus talu. Mulle meeldib ujuda, tantsida ja Robloxi mängida. Ja vahest loen ma raamatuid.

Minu nimi on **Karolin Mäe**. Selle nime panid mulle ema ja isa. Ma olen 10 aastat ja 10 kuud vana. Saan see aasta 11. Minu sünnipäev on 25. novembril. Minu sünnipäev on kadripäeval. Sündisin Paide haiglas aastal 2010, kell 9:25. Silmad on mul rohekaspruunid. Mu isal ja õel on ka rohekaspruunid silmad. Juuksed on mul pruunid, pikad, paksud ja lokkis. Mu emal ja õel on ka pruunid juuksed. Nahk on mul hele, see sai suvel kõvasti päikest. Minu õnnenumbrid on 3 ja 13. Nendest on mul palju abi olnud võrkpallis. Lemmikvärv on igasugused punakad toonid. Need on ilusad ja säravad ka hämaras. Minu parim sõber on Jette Kaseväli. Ta oli ka mu esimene sõber lasteaias. Süüa meeldib mulle õunu, marju, köögivilju ja vanaema tehtud pirukaid. Ema toidud on muidugi üle kõige. Minu perekond elab Tännassilma külas. See on meie tõeline kodu. Mulle meeldib rääkida, laulda, ujuda ja võrkpalli mängida. Neid huvialasid võib võtta kui puhkust.

Minu nimi on **Pille Suvi**. Selle nime panid mulle mu vanemad. Ma olen 10 aastat vana ja 7 kuud. Peaaegu kolme kuu pärast olen 11. Sündisin Viljandi haiglas. Nägin siis nunnu välja. Silmad on rohekad sinakad. Mulle meeldivad mu silmad. Juuksed on helepruunid, mis lähevad kähku sassi. Minu õnne number on 3. Sest 3 on kohtu seadus. Lemmikvärv on helesinine, sest taevast on ka sinine. Minu parim sõber on Geilin, ta on tark, lahke, lõbus ja naljakas. Süüa meeldib mulle juurvilju. Näiteks porgandeid, õunu, banaani, arbuusi, kirssi ja kurki. Minu perekond elab Tusti külas. Seal on tore ja palju sõpru. Mulle meeldib rattaga sõita, palli mängida, joosta ja lehti riisuda. Mulle ei meeldi lumesõda mängida, tantsida ja laulda. Me räägime Geiliniga iga päev, näiteks kuidas läheb? Mis teed? Aga minule ei meeldi rääkida oma eraasjadest.

Loodus on sügisesse langenud, 29. september. 3 fotot: Maarja Liis Juus.
Värvi mandala all paremal sama kaunitesse värvidesse.

.....

Kalmetu Sõna toimetis: Ene Toomsalu, Karin Mägi, Helina Matusorg, Margit Kaarmäe, Kadri Lorup, Mirtel Mutli, Mihkel Altsaar, Lisete Enders, Triin Porohov, Merili Kulper, Steffi Maarja Tiits, Johanna Maria Topolev, Kadi Rimmel, Laura-Liisa Laur, Mihkel Altsaar, Adeele Soovere   ene@kalmetu.vil.ee

.....